

עם הצעות-החוק לביטוח בריאות, ויטו אונן למה שכואב לאזרח הקטן, ייפתרו הבעיות הרפואיות.

דנית צוקר, חולון

מתנתו של המזכיר

ברצוני להודות לכם על פירסום הכתבה היפה אודותי (העולם הזה 2033). אולם חבל שבכתבה נפגעה, כתוצאה מאי-הבנה, טעות מצעי רת. פירסמתם כתיבתי לו בומנו גררו עבד רי איזה אוטובוס ישן שימש לי כסטודיו. האמת היא שאת האוטובוס הישן קיבלנו אני והי צייר עזרא אשכנזי, נזי, כתרומה מאיר-גון ציירי-הפהיהיר רגל.

מיר'ה'רה

האוטובוס נרכש בסכום של כ-4000 ל"י, והמתנה הוענקה לנו ביוזמת מזכיר אגודת ציירי הפהיהירגל, יהושע בריל. אני סבורה שכדאי להתנצל בפני יהושע בריל על העוול שנגרם לו. בפירסום הלא-מדויק של פרישת האוטובוס.

מירה הנישבסקי

רמת אסא, תל-השומר

● העולם הזה מציין ברצון את חלקו של יהושע בריל בסיוע לציירת-הפה הנכה.

צבא ההגנה להוליווד

כחייל בצה"ל, הודעתי למיקרא הידיעות שהתפרסמו בעיתונים כי ממשלת ישראל הסכימה "למכור" לחברת וורנר ברוס את הזכות להפיק סרט על מיבצע יהונתן באנטבה, ואף הבטיחה לתת לחברה ההוליוודית חיילי צה"ל כדי שאלה ישחקו כניצבים בסרט.

אני יודע אם מפקדי יבחרו בי להופעה בסרט (אני לא-כיליך פוטוגני), אבל אני מתאר לי מה תהיה הרגשתם של החיילים שכן ייבחרו כדי להופיע בסרט. חלק מהם אולי ישמחו כי נפלה בידיהם הזכות לככב בסרט הוליוודי, אבל האחרים ודאי ישאלו את עצמם: האם בשביל זה אני משרת שירות-יחובה בצה"ל?

יוסי פ., צה"ל

...העובדה שממשלת-ישראל נתנה את חסותה לסרט שמופק בידי חברה פרטית, היא מחייבת מאד — דווקא את הממשלה. אם הסרט יהיה כישלון מבחינה אמנותית ומיסחרית, תוטל האשמה על הממשלה. אין שום דרך להבטיח מראש הצלחתו של סרט-קולנועי. אילו הייתה דרך כזאת, ואם הסות ממשלתית הייתה תורמת לכך, היו כל מפקדי-הסרטים הולכים בה. משום כך, לדעתי, חייבת הממשלה לבטל את תמיכתה בסרט יחידי על מיבצע אנטבה, ולהתיר לכל מי שרוצה להפיק סרט כזה להשתמש בחומר כרצונו. ללא כל מיגבלה וללא כל קשר רישמי עם הממשלה.

מאיר דנון, תל-אביב

מישפט המציאות

ארץ זו — תקרא לה ארץ-ישראל או פלסטין — שייכת לשני העמים: העם העיברי הישראלי והעם הערבי הפלסטיני. בתקופת שילטונו של הכובש הזר הבריטי, חולקה הארץ לשניים.

חלקה המזרחי, מהירדן מזרחה, ניתן לעבדאללה איבן חוסיין אלהאשמי, שהיה נטע זר שנשלח בארץ לאו, עליידי שילטון זר. הוא הומלך בחלקה המזרחי של ארץ-ישראל אחרי שגורש מארצו, חיי ג'אן, עליידי איבן אל-סעוד והוא — עבי-דאללה — קרא לחלק זה של ארצנו בשם "ירדן".

הלוחמים העיבריים גירשו את השילטון הבריטי הזר מחלקה המערבי של ארץ-ישראל, והקימו בה שילטון עיברי. במהותית המלחמה שלחמו אנשי המדינה שזוהי עתה קמה, נגד כמה מצבאות ערב שפלו, ניצל הליגיון הערבי האשמי את המצב, וכבש חלק גדול מהגדה המערבית של ארץ-ישראל, כולל את העיר ירושלים. זאת, עד שנת 1967, כשישראל כבשה חזרה את הגדה המערבית במלחמה שבה ניגף אותו ליגיון, שעליו פקד נכדו של עבי-דאללה, חוסיין האשמי.

עד 1,800 ל"י מענק

- מענק עד 1800 ל"י.
- הצמדה למוד.
- פטור ממס.
- הבנק מבטח את החוסך על חשבונו

בבטוח חיים, להבטחת המשכיות תשלומי החסכון שהחוסך התחייב עליהם.

חסכון 18000

הבנק הבינלאומי הראשון

בשילוב מעניין של פוליטיקה ועירום. אז אל תשנו עורכם, ואל תהפכו לרציניים מדי. יש מספיק מקום בעיתון גם לכתבות רציניות וגם לבידור.

קורא, רחובות ● לדוגמה, ראה את הגיליון הנוכחי.

פ. יזהר: התפוח והעץ

במאמרו "חירבת יזהר" (העולם הזה 2032) צדק אורי אבנרי לכל אורך החזית, מלבד בנקודה אחת, שהיא אישית, אך לא בלתי-חשובה לגבי הבנת ס. יזהר. אבנרי רמו על "תסביך אדיפוס" של יזהר. האמת היא הפוכה. הצרה של יזהר היא דווקא שהיה משועבד לאביו, שמעולם לא מרד, ושהוא זקוק ל"פירר" שימלא בעולמו את מקום האבא שאיננו.

יזהר לא הלך אחרי דודו הנפלא, משה סמילנסקי, ההומאניסט, חובב התרבות הערבית, אלא אחרי אביו, זאב סמילנסקי, שהיה שוביניסט פרוץ, צר-אופק ותוקפני. לדוגמה: בשנת 1907 כתב יצחק אפסי טיין, איש העליה הראשונה, מאמר שנראה כיום כנבואה חיה. בין השאר אמר: "העם הזה (הפלסטיני) הוא אך חלק קטן מגוי גדול, המחויק בכל סביבות ארצנו: בסוריה, בארמניה, בפרס, בערב ובמצרים... אל לנו לבטוח באפר המכסה את הגחלת; זיק אחד יתמלט ויהיה לתבערה שלא תיכבה... העם העברי... הוא אח לדיעה ולפעולה לכל העמים המתעוררים לחיים, מתייחס באהבה וברצון אל שאפותיהם ומפתח בקירבם, בבוא עימם במגע, את ההכרה הלאומית שלהם".

אפשטיין קרא ליהודים, להתרחק מלאור (המשך בעמוד 8)

הערב בהגרלת כדור הזהב של מפעל הכיס

פרס ראשון	500.000
פרס כדור הזהב	300.000
פרס ראשון עשוי להצטבר ל:	800.000

הערב בטלוויזיה תוצאות ההגרלה

בחזרה מהחופש ומהנסיעה

את הסרטים שצילמת תן לפיתוח ל"פוטו-ברנר" פיתוח צבעוני ע"י המעבדות הגדולות בארץ. מבחר גדול של מקרנות לסרטים ולשקופיות. צלומי פספורט בן-רגע!

פוטו-ברנר כיפה רחוב החלוצי 31